

Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim
Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju ugovora između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju
Proglašavam Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju, koji je donijela
Skupština Crne Gore 24. saziva, na sedmoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2010. godini, dana 22.
decembra 2010. godine.

Broj: 01- 2665/2
Podgorica, 27.12.2010. godine
Predsjednik Crne Gore
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 2 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na
sedmoj sjednici drugog redovnog zasijedanja u 2010. godini, dana 22. decembra 2010. godine, donijela je
Zakon o potvrđivanju Ugovora između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju
Zakon je objavljen u "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. 1/2011 od 10.1.2011. godine.

Član 1

Potvrđuje se Ugovor između Crne Gore i Republike Hrvatske o izručenju, potpisan u Podgorici 1 oktobra 2010.
godine, u originalu na crnogorskom i hrvatskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom jeziku glasi:
UGOVOR IZMEĐU CRNE GORE I REPUBLIKE HRVATSKE O IZRUČENJU
Crna Gora i Republika Hrvatska (u daljem tekstu: države ugovornice),
svjesne potrebe daljeg unapređenja međusobne saradnje u oblasti pravosuđa,
uzimajući u obzir visoku opasnost organizovanog kriminala i korupcije, njihovog transnacionalnog širenja, kao i
važnost borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, te potrebu za efikasnom međusobnom saradnjom
država u toj borbi,
u želji da posebno regulišu saradnju u pogledu izručenja,
sporazumjele su se o sljedećem:

Obaveza izručenja

Član 1

Države ugovornice se obavezuju da će u skladu s odredbama ovog ugovora, na molbu, jedna drugoj izručivati
lica, koja se u državi koja traži izručenje (u daljem tekstu: država molilja) gone zbog krivičnog djela ili se traže radi
izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode, u skladu sa pravom država
ugovornica.

Način komunikacije

Član 2

- (1) Nadležni organi država ugovornica kod sprovođenja ovog ugovora komuniciraju pisanim putem i to preko
ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.
- (2) Diplomatski put komunikacije ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.
- (3) U hitnim slučajevima, molbe i obavještenja prema ovom ugovoru mogu se dostavljati preko Međunarodne
organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3

- (1) Molbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na
jeziku države molilje. Prevod na jezik države od koje se traži izručenje (u daljem tekstu: zamoljena država) nije
potrebno prilagati.
- (2) Legalizacija isprava iz stava 1 ovog člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

- 1) sredstva za utvrđivanje istovjetnosti lica čije se izručenje traži (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
- 2) potvrdu ili druge podatke o državljanstvu sopstvenih državljana;
- 3) optužnicu ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt istog pravnog značaja, u ovjerenom prepisu ili
ovjerenoj kopiji izvornika. U ovim aktima mora biti navedeno: ime i prezime lica čije se izručenje traži i drugi
podaci koji su potrebni za utvrđivanje njegove istovjetnosti, opis djela, zakonski naziv krivičnog djela;
- 4) izvod iz teksta zakonskih odredbi koje će biti primijenjene ili su bile primijenjene prema licu čije se izručenje
traži, zbog djela povodom koga se izručenje traži;
- 5) podatke o dužini krivične sankcije kad se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije.

Dopuna dokumentacije

Član 5

(1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni za donošenje odluke zamoljene države na osnovu ovog ugovora, zamoljena država može da traži dopunska obavještenja i dokumentaciju i da odredi primjeren rok za njihovo dostavljanje ne duži od 15 dana.

(2) Rok iz stava 1 ovog člana može se na obrazloženu molbu produžiti.

Član 6

(1) Ako država molilja u rokovima predviđenim članom 5 ovog ugovora ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak za izručenje i lice čije se izručenje traži pustiti na slobodu.

(2) Troškove koji su nastali neosnovanim lišenjem slobode u slučaju iz stava 1 ovog člana nadoknadiće država molilja zamoljenoj državi.

Krivična djela za koja se izručenje dozvoljava

Član 7

(1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoliće se samo ako je za krivično djelo prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode u trajanju od najmanje jedne godine.
(2) Izručenje radi izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode dozvoliće se samo za krivična djela koja su kažnjiva prema pravu obje države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje četiri mjeseca.

(3) Ako zahtjev za izručenje uključuje nekoliko krivičnih djela od kojih je za svako prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode, a neka od njih ne ispunjavaju uslov iz stava 1 ovog člana, zamoljena država će dopustiti izručenje i za ta krivična djela.

Krivična djela za koja se dopušta izručenje sopstvenih državljana

Član 8

(1) Izručenje sopstvenih državljana u cilju krivičnog gonjenja dozvoliće se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom samo za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije i pranja novca za koja je prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od četiri godine ili teža kazna.

(2) Izručenje sopstvenih državljana u cilju izvršenja pravosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode dozvoliće se ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom samo za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije i pranja novca koja su kažnjiva prema pravu obje države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja podrazumijeva lišenje slobode odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje dvije godine.

(3) Krivična djela organizovanog kriminala iz st. 1 i 2 ovog člana su:

- krivična djela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od četiri godine ili teža kazna počinjena od strane organizovane zločinačke grupe (kriminalno udruženje, kriminalna organizacija),
- organizovanje i učestvovanje u organizovanoj zločinačkoj grupi (kriminalno udruženje, kriminalna organizacija).

(4) Krivična djela korupcije iz st. 1 i 2 ovog člana su:

- zloupotreba položaja od strane službenih lica,
 - protivzakonito posredovanje,
- aktivno i pasivno podmićivanje službenih lica,
- aktivno i pasivno podmićivanje u privatnom sektoru,
 - pronevjera.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodnopravnih obaveza

Član 9

Izručenje se neće dozvoliti:

- 1) ako lice čije se izručenje traži uživa azil na teritoriji zamoljene države;
- 2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti sa obavezama zamoljene države koje proizlaze iz multilateralnih ugovora koji je obavezuju.

Načelo ne bis in idem

Član 10

(1) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog djela za koje je lice čije se izručenje traži u zamoljenoj državi već pravosnažno osuđeno ili oslobođeno, ili je protiv njega krivični postupak pravosnažno obustavljen, ili je optužba protiv njega pravosnažno odbijena.

(2) Izručenje se može dozvoliti ako je postupak pravosnažno okončan isključivo zbog procesnih razloga predviđenih pravom država ugovornica.

(3) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog djela za koje je lice čije se izručenje traži:

- pravosnažno osuđeno ili oslobođeno u trećoj državi, a izrečena krivična sankcija izvršena ili oprostena ili je neizvršeni dio sankcije oprostjen ili je prema pravu treće države nastupila zastarjelost izvršenja krivične sankcije,
 - ili
 - pravosnažno oslobođeno u trećoj državi, ili
 - pravosnažno osuđeno u trećoj državi, ali oslobođeno od kazne.

(4) U slučajevima iz stava 3 ovog člana izručenje se ipak može dopustiti ako je krivično djelo počinjeno protiv neke osobe ili institucije ili bilo čega što ima javni karakter u državi molilji, te ako je lice protiv kojeg je izrečena presuda bilo javni funkcioner u državi molilji.

Zastarjelost

Član 11

Izručenje se neće dozvoliti ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarjelo prema pravu države molilje ili prema pravu zamoljene države ako postoji njena nadležnost na osnovu njenog domaćeg prava.

Obostrana kažnjivost

Član 12

Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog djela koje nije krivično djelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Krivično gonjenje zbog istog djela u zamoljenoj državi

Član 13

Izručenje se može odbiti ako se lice čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog djela krivično goni u zamoljenoj državi.

Načelo teritorijalnosti

Član 14

- (1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela koje je u cjelosti ili djelimično izvršeno na teritoriji zamoljene države.
- (2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela počinjenog van teritorija države molilje, i ako pravo zamoljene države ne dozvoljava krivično gonjenje za isto krivično djelo počinjeno van njene teritorije.

Sudska nadležnost zamoljene države

Član 15

Izručenje se može odbiti zbog djela koje podliježe sudskoj nadležnosti zamoljene države.

Amnestija

Član 16

Izručenje se neće dozvoliti za krivično djelo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ona nadležna za krivično gonjenje za to krivično djelo prema svom pravu.

Osuda u odsustvu

Član 17

Ako je lice čije se izručenje traži pravosnažno osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja da garancije da se krivični postupak može poslije izručenja ponovo sprovesti u prisustvu izručenog lica u kojem će to lice moći ostvariti svoje pravo na odbranu.

Posebni slučajevi zbog kojih se može odbiti izručenje

Član 18

- (1) Izručenje se može odbiti za djela za koja je prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode, u najdužem trajanju od pet godina ako bi izručenje očigledno izuzetno teško pogodilo lice čije se izručenje traži zbog njegovih godina, dugog boravka u zamoljenoj državi i drugih ozbiljnih razloga lične prirode.
- (2) Ako se izručenje odbije zbog razloga iz stava 1 ovog člana, zamoljena država će ispitati može li se protiv lica čije se izručenje traži pokrenuti krivični postupak zbog djela na kojem se zasniva molba za izručenje. O rezultatima ispitivanja i krivičnog postupka zamoljena država će obavijestiti državu molilju.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 19

- (1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži u zamoljenoj državi vodi krivični postupak, ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog djela, a ne onog koje je predmet izručenja, izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude - dok se krivična sankcija ne izvrši.
- (2) Ako bi zbog odlaganja izručenja u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari, ili bi njegov tok bio ozbiljno ometan, može se, na obrazložen zahtjev države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka. Država molilja mora u tom slučaju izručeno lice vratiti odmah nakon što se obave neophodne procesne radnje zbog kojih je bilo dozvoljeno privremeno izručenje.
- (3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vrijeme boravka na njenoj teritoriji, držati u pritvoru. Vrijeme provedeno u pritvoru od dana kad privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kad se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Postojanje više molbi za izručenje

Član 20

- (1) Ako izručenje zbog istog djela traže država ugovornica i treća država, zamoljena država odlučuje o izručenju uzimajući u obzir sve okolnosti, posebno težinu krivičnog djela, mjesto izvršenja krivičnog djela, vrijeme podnošenja zahtjeva za izručenje, državljanstvo lica čije se izručenje traži i mogućnost njegovog daljeg izručenja.
- (2) Ako se molbe odnose na različita djela, a donese se odluka o izručenju trećoj državi, zamoljena država će drugoj državi ugovornici, zajedno s odlukom o molbi za izručenje, saopštiti da li je saglasna s eventualnim daljim izručenjem iz treće države drugoj državi ugovornici.

Pritvor u postupku izručenja

Član 21

- (1) Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim pravom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dozvoljeno.
- (2) U hitnim slučajevima, na izričiti zahtjev nadležnog organa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i prije prijema molbe za izručenje. U zahtjevu se navodi postojanje jedne od isprava iz člana 4 tačka 3 ovog ugovora i da postoji namjera da se podnese molba za izručenje. Zahtjev treba da sadrži i podatke o krivičnom djelu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vrijeme i mjesto njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i opis lica čije će se izručenje tražiti ukoliko je to moguće.

(3) Zahtjev iz stava 2 ovog člana može se podnijeti preko ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa, diplomatskim putem, ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), bilo kojim pogodnim sredstvom pisanog komuniciranja.

(4) Međunarodna potjernica se smatra zahtjevom za privremeno pritvaranje.

(5) O tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbama ovog člana, zamoljena država mora bez odlaganja obavijestiti državu molilju.

(6) Privremeni pritvor biće ukinut ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4 ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtjev države molilje, može produžiti ali ne duže od 40 dana od dana pritvaranja.

(7) Puštanje na slobodu ne sprečava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 22

(1) Zamoljena država mora o molbi za izručenje odlučiti bez odlaganja, i o svojoj odluci obavijestiti državu molilju.

(2) Odluka kojom se izručenje odbija u cjelosti ili djelimično mora biti obrazložena.

Pojednostavljeno izručenje

Član 23

(1) Zamoljena država može da lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja zahtjeva, izruči po pojednostavljenom postupku, ako ono pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako su ispunjene pretpostavke za izručenje.

(2) U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom, međutim, zamoljena država, ukoliko smatra da je to neophodno, može da zatraži određene podatke i dokumente od države molilje.

(3) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Načelo specijalnosti

Član 24

(1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne zatvora ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode ili izručeno trećoj državi, zbog krivičnog djela izvršenog prije izručenja, a koje nije predmet izručenja.

(2) Uslovi iz stava 1 ovog člana neće se primijeniti:

1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancije iz stava 1 ovog člana;

2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo izručeno, ili, ako se nakon napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo;

3) ako država koja je izručila lice da saglasnost, u kom cilju se podnosi molba sa priložima navedenim u članu 4 ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica o krivičnom djelu iz stava 1 ovog člana.

(3) Ako se nakon izručenja, tokom krivičnog postupka u državi molilji promijeni pravna kvalifikacija krivičnog djela za koje je dopušteno izručenje, izručeno lice se može krivično goniti i osuditi za to djelo samo ako je izručenje dozvoljeno prema novoj pravnoj kvalifikaciji.

Uračunavanje pritvora u krivičnu sankciju

Član 25

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog djela zbog kojeg je izručeno, vrijeme provedeno u pritvoru uračunava se u krivičnu sankciju.

Predaja lica koje se izručuje

Član 26

(1) Ako se izručenje dozvoli, zamoljena država će državu molilju obavijestiti o mjestu i vremenu predaje, kao i o vremenu koje je traženo lice provelo u pritvoru radi izručenja.

(2) Lice čije je izručenje dozvoljeno može se pustiti na slobodu, ako ga nadležni organ države molilje ne preuzme u roku od 10 dana od dana utvrđenog za predaju.

(3) Ako predaja lica čije je izručenje dozvoljeno nije moguća zbog vanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavijestiti drugu državu ugovornicu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna molba za izručenje

Član 27

Ako izručeno lice na bilo koji način izbjegne krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljenu molbu. U tom slučaju nije potrebno da uz molbu budu priložena dokumenta iz člana 4 ovog ugovora, ako su još uvijek na raspolaganju zamoljenoj državi i ako se nisu promijenile okolnosti pod kojim je podnesena prvobitna molba za izručenje.

Predaja predmeta

Član 28

(1) Predmeti ili isprave mogu se zaplijeniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa pravom zamoljene države, ako o tome postoji odluka nadležnog organa države molilje.

(2) Zamoljena država može odložiti predaju predmeta ili isprava, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete ili isprave zamoljenoj državi, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država tog ne odrekne.

Član 29

(1) Ako se dozvoli izručenje lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, dozvoliti predaju predmeta:

- 1) koji se mogu upotrijebiti kao dokazno sredstvo;
 - 2) koje je lice, koje se izručuje, steklo krivičnim djelom ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog djela.
- (2) Ako izručenje koje bi po ovom ugovoru bilo dozvoljeno, nije moguće jer je lice koje treba izručiti pobjeglo ili umrlo, ili ga nije moguće pronaći na teritoriji zamoljene države, predaja predmeta će se i pored toga dozvoliti.
 - (3) Prava zamoljene države i trećih lica na predmete iz stav 1 ovog člana ostaju nedirnuta. Ako postoje takva prava, država molilja će predmete, po okončanju postupka, što prije i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povrijeđena predajom, predaja se neće dozvoliti.
 - (4) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države, s tim da se ne primjenjuju propisi o uvozu i izvozu robe i deviza.
 - (5) Predaja predmeta radi vraćanja oštećenom može se izvršiti uz saglasnost druge države ugovornice i prije nego što je dozvoljeno izručenje, ako je lice koje se izručuje saglasno da se predmeti neposredno vrate oštećenom.

Primjena procesnog prava i obavještenja
Član 30

- (1) Ako ovim ugovorom nije određeno drugačije, na postupak u vezi izručenja i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primjenjuje se pravo zamoljene države.
- (2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavijestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravosnažnu odluku.

Tranzit
Član 31

- (1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj državi ugovornici, preko teritorije druge države ugovornice, biće odobren, ako ovim ugovorom nije drugačije uređeno, pod istim uslovima kao kod izručenja.
- (2) Molba za tranzit preko teritorije države ugovornice treba da sadrži dokumentaciju iz člana 4 ovog ugovora i mora biti podnesena državi ugovornici od koje se traži odobrenje tranzita najmanje 10 dana prije dogovorenog datuma tranzita.
- (3) Država ugovornica od koje se traži odobrenje tranzita može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv koga se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi po mišljenju te države tranzit mogao da nanese štetu njenim interesima.
- (4) Država ugovornica od koje se traži odobrenje tranzita će odbiti molbu za tranzit preko svoje teritorije sopstvenog državljanina osim ako treća država izručuje to lice državi ugovornici za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije i pranja novca iz člana 8 ovog ugovora.
- (5) Bez saglasnosti države koja je odobrila izručenje traženog lica, država ugovornica preko čije teritorije se vrši njegov tranzit, ne smije to lice da goni niti da prema njemu izvrši krivičnu sankciju zbog krivičnog djela koje je izvršeno prije tranzita.

- (6) U toku tranzita zamoljena država će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Tranzit vazдушnim putem
Član 32

- (1) Ako je kod izručenja lice potrebno prevesti iz treće države u državu ugovornicu vazдушnim putem, bez međuslijetanja preko teritorije druge države ugovornice, nije potrebno izričito odobrenje države ugovornice preko čije teritorije se let obavlja. Tu državu će država u koju je potrebno lice prevesti iz treće države unaprijed obavijestiti o postojanju jedne od isprava iz člana 4 tačke 3 ovog ugovora, kao i o državljanstvu lica koje se izručuje.
- (2) U slučaju nepredviđenog međuslijetanja na teritoriju države preko čije teritorije se obavlja let, obavještenje iz stava 1 ovog člana ima ista dejstva kao i molba za pritvaranje iz člana 21 ovog ugovora.

Troškovi
Član 33

- (1) Troškove za izručenje snosi država ugovornica na čijoj su teritoriji nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država koja je tražila odobrenje tranzita.
- (3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe
Član 34

Sve sporove o tumačenju ili primjeni ovog ugovora države ugovornice će rješavati diplomatskim putem.

Član 35

- (1) Ovaj ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje od nota kojima se države ugovornice uzajamno obavještavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim pravom.
- (2) Ovaj ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pisano diplomatskim putem i u tom slučaju ovaj ugovor prestaje da važi nakon isteka šest mjeseci od dana prijema obavještenja o otkazivanju.
- (3) Ovaj ugovor će se privremeno primjenjivati od dana potpisivanja.

Sačinjeno u Podgorici dana 1. oktobra 2010. godine u dva originalna primjerka, svaki na crnogorskom i hrvatskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako vjerodostojna.

ZA CRNU GORU
MINISTAR PRAVDE
Miraš Radović, s.r. ZA REPUBLIKU HRVATSKU
MINISTAR PRAVDE
Dražen Bošnjaković, s.r.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

SU-SK Broj 01-896/5

Podgorica, 22. decembra 2010. godine
SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

PREDSJEDNIK
Ranko Krivokapić